

Ktovie či práve...

Zuzana Smatanová

Hovorím niečo nemým, čím je svet môj,
a čím sa mi zdá, že ho nevlastním...
Hovorím samozvaným, že vrátia sa tam,
kde spali a prídu zas ľudskejši.

Možno, keď budem raz chápať viac,
prídem na múdrosť, že sme si vcelku všetci neznámi...

Ktovie, či práve na tom záleží?
Iba si spomeň, ako kradnú deti.
Ktovie či práve na tom záleží?
Tak, ako nám veľkým odpúšťajú

Ktovie či práve na tom záleží,
ako sa tvárim, keď hovorím s nemým...
Ktovie či práve na tom záleží?
Či sa tu každý klania tejto zemi...

Sľubujem nesklamaným, že nádej počká,
a skúsiť byť tá, čo neuteká.
Sľubujem zatúlaným, že príde ich čas,
a sami k sebe prídu z ďaleka.

Možno, keď budem raz chápať viac,
prídem na múdrosť, že sme si vcelku všetci neznámi...

Koľkokrát sme sa už podviedli?
Čo bolo dobré, to dávno nestačí.
Hovorím jak navždy, ako sa len dá,
a otázok je čím ďalej menej...